

Fra Rigsdagen.

Blandt de Lovforslag, der er bleven forelagt Rigsdagen siden dens Sammentræden den 7. ds., er der flere, der har særlig Interesse for Kvinder, fordi de viser, at Lovgiverne ikke længere kan — maaske ikke heller vil — lukke Øjnene i for Kvindernes Krav. Ved Forelæggelsen af Lønningsloven for Postvæsen, Statsbaner, Telegraf- og Toldvæsen udtalte Finansministeren sig med Hensyn til de kvindelige Assistenters Løn saaledes:

„Det er her (i Lovforslaget) gennemført, at de kvindelige Assisterter begynder med samme Begyndelsesløn som de mandlige. Efter de hidtil gældende Love har de kvindelige Assisterter helt igennem haft en lavere Løn. Man har nu ment, at det samme Arbejde var den samme Løn værd, hvad enten det udføres af en Kvinde eller Mand, og man har altsaa sat dem til samme Begyndelsesløn, men ganske vist har man ikke givet de samme Alderstillæg. Alderstillægene gives jo ikke af Hensyn til, at en Mand, naar han er bleven ældre, gør mere eller maaske bedre Arbejde, men gives under Hensyn til, at Manden efterhaanden ganske naturligt bliver Forsørger og derfor maa have noget mere at leve af. Det samme gælder i Reglen ikke om Kvinder. Reglen vil jo ikke være, at Kvinden er Forsørger. — — — Den kvindelige Assistent faar imidlertid saa stor en Lønningsforhøjelse, at det overhovedet er den største, der gives paa denne Lønningslov, idet det gennemsnitlig bliver en Lønningsforhøjelse paa ca. 40%, der ydes hende paa dette Omraade. Der er imidlertid saa faa af dem (kvindelige Assisterter), saa det i økonomisk Henseende ikke betyder meget, men det har været os om at gøre at fastslaa det Princip, at samme Arbejde skal betales med samme Løn, hvad enten det ydes af Kvinde eller Mand, og det gør vi, idet vi giver Kvinden samme Begyndelsesløn som Manden.“ — — —

„Samme Arbejde, samme Løn“, det har set ganske haabløst ud i mange, mange Aar, og der vil vist gaa nogen Tid endnu, før den Tanke naar ned til alle de Herrer, der har baade Kvinder og Mænd i deres Brød. Men vi har Lov til at glæde os over, at vi er naaet saa langt, at Regeringen foreslaar i alt Fald Begyndelseslønnen ens for Mænd og Kvinder. Og jeg synes egentlig ikke, nogen Kvinde kan være forarget over, at Mandens Alderstillæg bliver saa meget større, saalænge hele Samfundsordningen er bygget paa, at Manden er den naturlige Familieforsørger.*)

*) Princippet „samme Arbejde, samme Løn“ bør dog efter vor Mening fuldt ud gennemføres, og det sker

Ogsaa den anden Lønningslov, som er forelagt af Kultusministeren — for Lærere og Lærerinder — viser samme Tankegang. Kultusministeren udtalte saaledes i Folketinget:

„Her søger Forslaget, væsentlig ogsaa af Hensyn til derom indkomne, indtrængende Forestillinger og Andragender, at indføre det Princip, at Lærere og Lærerinder ved Købstadskoler lønnes ens — begynder med samme Løn for et ved disse Skoler ganske ensartet og lige omfattende Arbejde — og at Forskellen begynder paa et Tidspunkt, da Læreren maa antages at være Familieforsørger. — — — Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at det er en ret uforholdsmæssig høj Lønningsforhøjelse, der foreslaas for Købstadlærerinderne, men jeg beder Dem samtidig betænke, om disse Lønninger ikke ogsaa forhen har været uforholdsmæssig lave.“ —

Det var altsaa to Lovforslag, der gaar ud paa, at vurdere Mænds og Kvinders Arbejde lige.

Nu kommer jeg til et af Justitsministeren forelagt Forslag, der søger at hæve Kvinden op af den Umyndighedstilstand, som er saa ydmygende for et tænkende Menneske, et Forslag, der søger at fastslaa, at ogsaa Mænds og Kvinders Aandsevner bør vurderes lige. Jeg fremsætter her Forslaget i sin Helhed for at vise, hvor umyndig Kvinden endnu er i Danmark, og det kan mange have godt af at vide. Der er jo blandt Kvinderne mange, som aldrig kommer til at tænke over dette, f. Eks. at Kvinden, naar hun bliver Enke, ikke kan være Værge for sit eget Barn!

Forslag til Lov

om nogle Forandringer i Kvinders Retsstilling.

§ 1.

Enke er født Værge for sit ægte Barn. Det samme gælder fraskilt eller frasepareret Hustru, hvem Forældremyndigheden over Barnet er tillagt. Enkes og fraskilt Hustrus Værgemaal vedbliver, selv om de indgaar nyt Ægteskab. Den fuldmyndige Moder til et Barn udenfor Ægteskab er dettes fødte Værge og vedbliver at være dette, selv om hun indgaar Ægteskab med en anden end Barnets Fader.

§ 2.

Fuldmyndig Kvinde kan beskikkes til Værge eller Kurator efter samme Regler, hvorefter Mænd dertil beskikkes.

Udfordres der for ægte Barn Beskikkelse af anden Værge end Faderen, er Barnets med Faderen samlevende fuldmyndige Moder nærmest til at beskikkes. Forladt Hustru kan beskikkes til Værge for det under hendes Forsorg værende ægte Barn uden Hensyn til Faderens fødte Værgemaal.

Den Adkomst til Værgemaal, som Danske Lovs 3. 17. 2 giver en umyndigs mandlige Slægtninge, der er fjernere end Faderen, udelukker ikke Beskikkelse af en dertil egnet Kvinde, naar dennes Slægtskab er nærmere eller lige saa nært.

først, naar saavel Begyndelseslønnen som Stigningen er den samme for Mænd og Kvinder. Red.